

гото ся е залѣпилъ народъ тѣ. — Ще излѣзъ да ся мѣря съ този дяволъ въ лична битка. Противостои ли тя прѣвъ пѣтъ на храбрий ни мечъ, то да знаете, че може много да ни поврѣди, но не противостои ли, и отбѣгне отъ сражение то, знайте положително, че ще ся насърдчи армията. —

Лионелъ. Нека бѣде тѣй, и това лесно сражение оставете на мене, сражение, гдѣто нѣма да ся пролива крѣвъ, и тогава вижте; какъ ще хвана жива тѣзи лѣсна вѣлшебница, и на рѣцѣ ще я донеса въ британский лагеръ, за развала на Французи тѣ.

Бургундъ. Не ся обричайте толкозъ.

Талботъ. Ако сполуча да я олова, то азъ зная, какъ сладко ще я прѣгърна. Елате сега да починемъ малко, за да си почине заморената натура; нека си починемъ добрѣ, и да чакамы пукновение то на свѣтла та зора. —
(излизатъ всички).

+ **ЯВЛЕНИЕ ЧЕТВЕРТО.**

Сцена II.
Гориста страна. Ивана, съ знаме въ рѣцѣ, на главата ѣ шлемъ, въоружена въ щитъ, но женски облечена; Дюноа, Ла-Хиръ, рицари, солдати явяватъ ся въ гора та, послѣ слизатъ долу.

Ивана. (на рицари тѣ). Слѣзохмы вече въ долина та, види ся неприятелский станъ; пригответе ся сега, и покажете смѣло Французската храбрость. Не ся бойте, приближете ся и извѣстете на Британина опасность та която му предстои. — Ахъ Богъ и дѣвица та! —

Всички. (викатъ съ грѣмливъ гласъ и си удрятъ оружие то). Богъ и дѣвица та!

Вардачь. (задъ сиѣна та). Неприятели, неприятели, неприятели!

Ивана. Бърже сега съ факли тѣ, хвърлете огънь въ шатри тѣ, ярость та на огъня ще увеличи отвращение то, и всички ще станатъ жертва на смъртъ та. —

(Солдати излизатъ навънъ, и тя иска да излѣзе).